

கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்புப் பெருவிழாவின் இரண்டாம் நாள்

Easter Monday

2. påskedag

உயிர்ப்புக் காலம் | Easter

Primary Bible: Danish – The Holy Bible — Danish – The Holy Bible

Generated on 2026-06-02

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Psalms 16:5-11

Verse Text

16:5 HERREN er min tilmaalte Del og mit Bæger. Du holder min Arvelod i Hævd.

16:6 Snorene faldt mig paa liflige Steder, ja, en dejlig Arvelod tilfaldt mig.

16:7 Jeg vil prise HERREN, der gav mig Raad, mine Nyrer maner mig, selv om Natten.

16:8 Jeg har altid HERREN for Øje, han er ved min højre, jeg rokkes ikke.

16:9 Derfor glædes mit Hjerte, min Ære jubler, endogsaa mit Kød skal bo i Tryghed.

16:10 Thi Dødsriget giver du ikke min Sjæl, lader ikke din hellige skue Graven.

16:11 Du lærer mig Livets Vej; man mættes af Glæde for dit Aasyn, Livsalighed er i din højre for evigt.

திருமுகம் (Epistle)

1 Corinthians 15:12-20

Verse	Text
15:12	Men naar der prædikes, at Kristus er oprejt fra de døde, hvorledes siges da nogle iblandt eder, at der ikke er dødes Opstandelse?
15:13	Dersom der ikke er dødes Opstandelse, da er ikke heller Kristus oprejt.
15:14	Men er Kristus ikke oprejt, da er vor Prædiken jo tom, og eders Tro ogsaa tom.
15:15	Men vi blive da ogsaa fundne som falske Vidner om Gud, fordi vi have vidnet imod Gud, at han oprejste Kristus, hvem han ikke har oprejt, saafremt døde virkelig ikke oprejses.
15:16	Thi dersom døde ikke oprejses, da er Kristus ikke heller oprejt.
15:17	Men dersom Kristus ikke er oprejt, da er eders Tro forgæves; saa ere I endnu i eders Synder;
15:18	da gik altsaa ogsaa de, som ere hensovede i Kristus, fortabt.
15:19	Have vi alene i dette Liv sat vort Haab til Kristus, da ere vi de ynkværdigste af alle Mennesker.
15:20	Men nu er Kristus oprejt fra de døde, som Førstegrøde af de hensovede.

திருமுகம் (Epistle)

Acts 10:34-41

Verse	Text
10:34	Men Peter oplod Munden og sagde: „Jeg forstaar i Sandhed, at Gud ikke anser Personer;
10:35	men i hvert Folk er den, som frygter ham og gør Retfærdighed, velkommen for ham;
10:36	— det Ord, som han sendte til Israels Børn, da han forkyndte Fred ved Jesus Kristus: han er alles Herre.
10:37	I kende det, som er udgaet over hele Judæa, idet det begyndte fra Galilæa, efter den Daab, som Johannes prædikede,
10:38	det om Jesus fra Nazareth, hvorledes Gud salvede ham med den Helligaand og Kraft, han, som drog omkring og gjorde vel og helbredte alle, som vare overvældede af Djævelen; thi Gud var med ham;
10:39	og vi ere Vidner om alt det, som han har gjort baade i Jødernes Land og i Jerusalem, han, som de ogsaa sloge ihjel, idet de hængte ham paa et Træ.
10:40	Ham oprejste Gud paa den tredje Dag og gav ham at aabenbares,
10:41	ikke for hele Folket, men for de Vidner, som vare forud udvalgte af Gud, for os, som spiste og drak med ham, efter at han var opstanden fra de døde.

நற்செய்தி (Gospel)

John 20:1-18

Verse	Text
20:1	Men paa den første Dag i Ugen kommer Maria Magdalene aarle, medens det endnu er mørkt, til Graven og ser Stenen borttagen fra Graven.
20:2	Da løber hun og kommer til Simon Peter og til den anden Discipel, ham, hvem Jesus elskede, og siger til dem: „De have borttaget Herren af Graven, og vi vide ikke, hvor de have lagt ham.“
20:3	Da gik Peter og den anden Discipel ud, og de kom til Graven.
20:4	Men de to løb sammen, og den anden Discipel løb foran, hurtigere end Peter, og kom først til Graven.
20:5	Og da han kiggede ind, ser han Linklæderne ligge der, men gik dog ikke ind.
20:6	Da kommer Simon Peter, som fulgte ham, og han gik ind i Graven og saa Linklæderne ligge der
20:7	og Tørklædet, som han havde haft paa sit Hoved, ikke liggende ved Linklæderne, men sammenrullet paa et Sted for sig selv.
20:8	Nu gik da ogsaa den anden Discipel, som var kommen først til Graven, ind, og han saa og troede.
20:9	Thi de forstode endnu ikke Skriften, at han skulde opstaa fra de døde.
20:10	Da gik Disciplene atter bort til deres Hjem.
20:11	Men Maria stod udenfor ved Graven og græd. Som hun nu græd, kiggede hun ind i Graven,
20:12	og hun ser to Engle sidde i hvide Klæder, en ved Hovedet og en ved Fødderne, hvor Jesu Legeme havde ligget.
20:13	Og de sige til hende: „Kvinde! hvorfor græder du?“ Hun siger til dem: „Fordi de have taget min Herre bort, og jeg ved ikke, hvor de have lagt ham.“
20:14	Da hun havde sagt dette, vendte hun sig om, og hun ser Jesus staa der, og hun vidste ikke, at det var Jesus.
20:15	Jesus siger til hende: „Kvinde! hvorfor græder du? hvem leder du efter?“ Hun mente, det var Havemanden, og siger til ham: „Herre! dersom du har baaret ham bort, da sig mig, hvor du har lagt ham, saa vil jeg tage ham.“
20:16	Jesus siger til hende: „Maria!“ Hun vender sig om og siger til ham paa Hebraisk: „Rabbuni!“ hvilket betyder Mester.
20:17	Jesus siger til hende: „Rør ikke ved mig, thi jeg er endnu ikke opfaren til min Fader; men gaa til mine Brødre og sig dem: Jeg farer op til min Fader og eders Fader og til min Gud og eders Gud.“
20:18	Maria Magdalene kommer og forkynder Disciplene: „Jeg har set Herren,“ og at han havde sagt hende dette.